

Skrivelse om kvinnofridsverksamheten

Mia Päärni m fl (s)

Kvinnofridsenheten är en enhet som gör ett mycket viktigt arbete, ofta kommer de i kontakt med kvinnor och barn som har levt under förfärliga förhållanden. Det är också ett sista utväg för många och vikten av att få rätt stöd är stort.

Vi tror också att mörkertalet är stort, dvs att antalet kvinnor som utsätts för våld men aldrig kontakter myndigheterna för hjälp är många. Därför tror vi också att det förbyggande arbetet är viktigt och undrar på vilka sätt man arbetar för att göra det stöd som finns känt?

För att få en bild av hur många ärenden man hanterar vill vi ha svar på några frågor, se nedan. Vi undrar också om förvaltningen har jämförelsesiffror från andra stadsdelar eller kommuner för att det ska vara möjligt att sätta det i relation till varandra samt att det redovisas 3 år tillbaka i tiden så att man kan se eventuella trender.

Hur många inkomna ärenden har kvinnofridsenheten per år (per område dvs Kista, Husby, Akalla och Rinkeby) och hur många av dem har barn?

Hur många procent av de inkomna ärendena inleds det utredning på (per område dvs Kista, Husby, Akalla och Rinkeby)?

Hur många procent av de utredda ärendena beviljas det insatser på (per område dvs Kista, Husby, Akalla och Rinkeby)?

Hur många har placerats i skyddat boende och finns det kvinnor som placerats flera gånger?

Hur många ansöker själva om hjälp i jämförelse med hur många som kommer till kvinnofridsteamet genom en annan enhet inom socialtjänsten?

Hur många av de ärenden som är aktualiserade har polisanmälts alternativt polisanmäler under ärendets gång?

Hur ser polisens statistik för kvinnor som utsätts för våld i nära relation i vårt område?

Hur många anställda finns på kvinnofridsenheten och hur har det förändrats de sista 3 åren?